

Z těchto úvah plyne tedy, že st-l není úředníkem státním. Není-li však st-l úředníkem státním, pak není tu dán předpoklad, o nějž st-l opírá svůj nárok na přiznání náhrady stěhovacích výloh z peněz státních.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1481.

Cesty (Slovensko): Rozhodovati o povinnosti jednotlivých obcí k příspěvkům na zvláštní náklady spojené se správou neb udržováním částí župních silnic a způsobené stupňovaným užíváním těchto částí, povolán jest administrativní výbor a nikoli župan.

(Nález ze dne 9. září 1922 č. 12.164.)

Věc: Obec Spišská Kapitula proti županskému úřadu župy Spišské v Levoči o příspěvek na udržování župní silnice z P. do R.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozhodnutím č. — zvýšil župan župy Spišské dosavadní příspěvek stěžující si obce k nákladům spojeným s udržováním župní silnice z P. do R. v úseku měřícím 403 m a stanovil příspěvek ten částkou 1007 K 50 h.

Ministerstvo veřejných prací rozhodnutím ze dne 3. listopadu 1920 č. — zamítlo odvolání st-lčino, potvrdivši rozhodnutí županovo.

Podáním ze dne 30. listopadu 1921 obrátila se st-lka na županský úřad a uvádějíc, že si stěžuje na »staré ustanovení« příspěvku, žádala, aby byla osvobozena od placení uvedeného příspěvku, ježto dotyčná silnice obcí Spišskou Kapitulou vůbec nevede.

Žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl žádosti st-lčině v podstatě z důvodu, že st-lka užívá nejen úseku župní silnice v délce 403 m, nýbrž i úseků dalších, a že po úseku v délce 403 m děje se doprava těžkými povozy.

Maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí musel se nss z povinnosti úřední nejprve zabývatí otázkou, byl-li žal. úřad příslušným vydati nař. rozhodnutí.

V tomto směru dospěl pak nss k tomuto závěru:

Nař. rozhodnutí podle svého obsahu jest meritorním výrokem o tom, že stěžující si obec jest povinna přispívatí k zvláštním výlohám spojeným s udržováním určité části župní silnice a způsobeným stupňovaným užíváním této části.

Jak plyne z ustanovení §§ 14 a 19 č. 4 zák. čl. I : 1890, náleží rozhodovati o povinnosti jednotlivých obcí k příspěvkům na zvláštní náklady spojené se správou neb udržováním částí župních silnic a způsobené stupňovaným užíváním těchto částí, do příslušnosti administrativního výboru.

V daném případě učinil však nař. výrok župan, tedy orgán, který podle cit. zákonných ustanovení nemá vůbec příslušnosti rozhodovati o těchto záležitostech.

Nař. rozhodnutí bylo tedy vydáno orgánem k vydání jeho nepřislušným a jest tudíž zmatečným.

Bylo proto nař. rozhodnutím zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývati meritem stížnosti, tudíž otázkou, zda st-lka jest povinna přispívati ke zmíněným zvláštním nákladům silničním čili nic.

Č. 1482.

Policejní věci trestní: Ke skutkové podstatě přestupku § 11 cís. pat. ze dne 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. a k podstatným formám policejního řízení trestního.

(Nález ze dne 9. září 1922 č. 12.335.)

V ě c: František V. v B. (adv. Dr. K. Růžička z Prahy) proti zemské správě politické v Brně stran trestního nálezu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Na st-le učiněno, bylo policejním agentem trestní oznámení, že dne 4. července 1921 při schůzi stávkujícího zřízeníctva bankovních ústavů v Lužanecké restauraci v Brně vyzval přítomné slovy: »Kolegové a kolegyně, já vás upozorňuji, že půjdeme společně k Agrobance, kde se sejdeme s německými kolegy.« Účastníci schůze po této výzvě odebrali se průvodem do České ulice, kde hanlivými výkřiky a pískáním demonstrovali proti pracujícím úředníkům v bance.

Policejní ředitelství v Brně zavedlo proti st-li rejstříkové trestní řízení, v němž st-l doznal, že po skončené schůzi na popud kolegů kolem shromážděných prohlásil: »Kolegyně a kolegové, jdeme spolu s německými kolegy kol moravské Agro.« Chůze kolem Moravské agrární banky měla býti dle výpovědi st-le projevem proti nejvyš provokativnímu chování se ředitele této banky, které spočívalo podle vyprávění kolegů st-le zejména v tom, že ředitel jda do banky, provokoval slovy kolem stojící stávkující úřednictvo. Podle výpovědi své nemůže prý st-l uvést jména těch, kdož vyzvali jej k svrchu uvedenému prohlášení, ježto osobně kolegy ty nezná. Jako svědek v této věci vyslechnut byl Ladislav M., úředník Pražské úvěrní banky, jenž potvrdil, že po ukončení schůze st-l povstal a pronesl výrok: »Kolegyně a kolegové, půjdem kolem Agrobanky. Němečtí kolegové tam budou s sebou.« Z výzvy té svědek vycítil, že se půjde hromadně kolem Lidových Novin a Agrobanky, aby se protestovalo proti nepravdivým zprávám Lidových Novin a provokacím ředitelů. Že by st-le někdo k prohlášení vybízel, svědek neviděl, ačkoliv byl se st-lem u téhož stolu.

Policejní ředitelství vyznačivši v rejstříku, že doznáním st-le a výpověďmi svědeckými má za prokázané jednání st-lovo uvedené v rubrice IV., odsoudilo st-le pro přestupek § 11 cís. patentu z 20. dubna 1854 č. 96 ř. z. dle trestní sazby téhož ustanovení do vězení na 14 dnů.

Z tohoto trestního nálezu podal st-l odvolání k zemské politické správě v Brně, jež výnosem z — vyslovila, že odvolání st-lovu proti nálezu, jímž pro demonstrativní chování spáchané vybízením stávkujícího úřednictva k demonstračnímu průvodu před Moravskou agrární bankou byl odsouzen na 14 dní do vězení, nevyhovuje, poněvadž skutková podstata trestního činu jest prokázána, a rovněž že nevyhovuje žádosti za přeměnu trestu vězení v pokutu peněžitou, poněvadž tu není okolností ohleduhodných.